

ricorum copia sufficiens habetur, deputatio pro bonorum temporalium administratione huius alterius deputationis una cum Episcopo munus adimpleat.

117. — In revisione tamen et solidatione computorum, Episcopus deputatorum consilium audire quidem tenetur, non tamen sequi. (S. C. C. in *Fundana*, 26 Mart. 1689).

118. — Sicubi Capitulum Ecclesiae Cathedralis minime sit erectum, administrationi Seminarii « providendum per deputationem graviorum et seniorum de clero, loco deficientium capitularium, ad formam in « reliquis S. Concilii Tridentini ». (S. C. C. in *Pinhelen*. 15 Ian. 1791). — (Denique prae oculis habeatur Instructio S. C. Concilii ad Episcopo Americae Meridionalis 15 Martii 1897)¹.

CAPUT III. — *De disciplina in Seminariis servanda.*

119. — Ea est ecclesiasticae disciplinae consuetudo, ut ubi aliqua multorum capitum communitas coalescit, ibi peculiarium constitutionum corpus redigatur, ac perpetuo servandum demandetur. Hinc huius Ecclesiasticae Provinciae Seminaria habeant suas leges et constitutiones ad normam dicendorum condendas vel reformandas, quibus alumni in scientiae et sanctitatis Christi ministri congruae assecutionem dirigantur.

120. — Sic autem statutis legibus pro Seminariis, invigilent sedulo Episcopi ut adamussim observentur. Hunc in finem saepius per annum Seminarium invisent.

121. — Potissima autem cura Episcoporum in condendis Seminariorum legibus haec debet esse, ad alumnos praeprimis in honestate effingendos, in excolendis virtu-

¹ V. App. n. 5.

tibus, in sincero pietatis studio fovendo corroborandoque: nisi enim vitiorum labe eorum animi penitus expurgentur, et virtutibus paulatim acquisitis fulciantur, haud digni evadent Christi ministri: ipsi enim virtutum omnium exemplaria, quae fideles imitentur, esse debent. Sed quia fideles etiam edocere debent, oportet ut pietatem ac sanctimoniam apta scientia comitetur; hoc enim sacerdotalis dignitatis perfectio exigit secundum S. Bernardi (Serm. in Nativit. S. Ioannis) effatum: « Tantum lucere, vanum; tantum ardere, parum; lucere et ardere, perfectum ». Igitur ut Seminariorum alumni, qui in spem Ecclesiae succrescunt, deinde sacerdotali munere rite fungantur et strenui sint fidei christianae adsertores, oportet ut eorum mentes animique sensim sine sensu per aptam vivendi rationem in Seminariis instituantur ac excolantur; sicque eorum animis ad pietatem ac scientiam domesticae disciplinae observantia perpolitus, commendabiles fidelibus imo et extraneis reddentur Christique Ecclesiae commodo et utilitati erunt.

122. — Moderatores et Curatores Seminariorum erunt: Rector, qui cum per se, tum per alios ad singula munera deputatos, Seminarii curam habet; Vice-Rector seu qui immediate curam habet de custodia disciplinae; Vice-Rectoris Substitutus seu Minister (qui et Praefecti studiorum munere fungi potest) cuius est famulis invigilare, deque domus suppellectili et munditiae curam habere; Magister Spiritus, qui rebus ad spiritum et conscientiam pertinentibus praeerit; Alumni qui sub nomine praefecti singulis contubernis a Rectore designatis praesunt, qui Vice-Rectori suberunt, eumque, prout ipse constituerit, per se vel per suum Substitutum in disciplinae custodia iuvabunt.

123. — Praeter supradictos deputatos ad moderandam bonorum temporalium Seminarii administrationem, et alios praecipit Con. Trid. (l. c.) constituendos ad internum Seminarii regimen.

124. — Haec deputatio constare debet duobus canonicis senioribus et gravioribus ab Ordinario eligendis.

125. — Hi eodem iure ac ceteri deputati inamovibilitate gaudent. (S. C. C. in *Salern.* rel. a Bened. XIV de Synod. V, 11).

126. — Horum consilium tenetur Episcopus audire, non autem sequi, in efformandis constitutionibus Seminarii, in electione admittendorum, in electione Rectoris, moderatorum, magistrorum, librorum et confessariorum, in punitione discolorum et expulsionem eorumdem; brevi, tam circa institutionem quam circa disciplinam et mores clericorum (Bened. XIV l. c.).

127. — Alumni Seminarii tum Magni tum Parvi etiam vacationum tempore inibi degant, quin illis fas sit ad proprias domos nec vacationum tempore transire. Quod si ob peculiare difficultates haec adhuc perfecte servari non possint, tunc sedulo curandum est ut eis diligentissime invigilent respectivi Vicarii Foranei vel Parochi; eo nempe consilio, ut vitam Seminarii alumno minime dissentaneam semper et ubique servant. Quapropter in Seminarium non recipiantur nisi testimonialibus Vicarii Foranei vel Parochi fidem de vitae ratione uti par est exacta fideliter exhibeant.

128. — Die in constitutionibus praesignato, tum ii qui tempore vacationum gravibus de causis, ut supra dictum est, e Seminario exierint, tum novi alumni, absque mora in Seminarium conveniant. In primo autem novi alumni ingressu in Seminarium sit ipse per octo dies sub custodia antiquioris spectatissimique alumni,

qui eum erudiat de legibus et moribus tum generalibus Seminarii, tum peculiaribus uniuscuiusque contubernii; dein talari veste, prout circumstantiae ferant, etiamsi grammaticae dabit operam, induetur. Quo die autem quis clericali veste sese induet, preces aliquas in Sacello Seminarii fundat coram omnibus alumnis, ut a Deo gratiam impetret fructuose vestem illam ferendi, et a Sanctis eiusdem Seminarii Patronis opem et auxilium exoret.

129. — Ad domesticam disciplinam quod attinet, et communem vivendi rationem, ex quibus maxime pendet Seminarii vigor et intenti finis consecutio, omnia in Seminariis aequis legibus regantur et ad praescriptum accurate agatur. Eiusmodi debet esse pro singulis diebus horarum partitio, ut plures quidem sive studiorum labori sive pietatis officiis assignentur horae, nonnullae vero honestae animorum relaxationi et mutuis habendis colloquiis commode tribuantur.

130. — Singulis feriis V, nisi aliud festum in ea hebdomada incidat, Scholae prorsus vacabunt. Ad hoc autem ut hisce diebus et aliis feriatis vires corporis alumni possint relaxare, ut sine valetudinis iactura et toto pectore possint in studium incumbere, curent Episcopi totis viribus quamprimum pro Seminariis suis aliquam ruri domum comparare: hoc enim in votis est S. C. Concilii, ut patet ex iteratis eius ad Episcopos rescriptis.

131. — Maioribus feriis, quae per duos menses ruri producuntur, ita tempus terant alumni, ut, suis horis pietatis officiis studiisque tributis ne animus tepescat, reliquum deambulationibus et virium exercitationibus concedatur.

132. — Partitiones horarum pro unoquoque die et

pro quolibet tempore, diligentissime ac religiosissime ab omnibus servantur. Omni vero tempore quo alumni sive studiis sive pietatis officiis vacabunt silentium ita religiose ab omnibus servari debet, ut signo dato per tintinnabulum omnes sileant, nec amplius loqui aut confabulare liceat, nisi tempore recreationi destinato. Praemium autem maximum statuatur donandum in praemiorum distributione ei, qui in huiusmodi legum domesticarum custodia et pietate antecellat.

133. — Tria in unoquoque Seminario contubernia statuentur: unum pro Theologis, alterum pro Philosophis, tertium pro iis, qui humanis litteris et grammaticae latinae dant operam; ita tamen ut divisi alumni in huiusmodi classes loca pro domesticis usibus separata habeant, nec fas sit alumni cum alterius contubernii ephebis commisceri, nisi in Sacrario aut in triclinio. Quae divisio est ad mentem Concilii Tridentini (loc. cit.) cum ait: « hos pueros, Episcopus, in tot « classes, quot ei videbitur etc. ».

134. — Unicuique ex his contuberniis praesit aliquis ex theologis vel alius bonis moribus et domesticae disciplinae observantia praecellens, qui praefecti munere fungens, Vice-Rectorem adiuvabit in disciplina custodienda. Huic accedet in eius auxilium alius alumnus ad subpraefecti munus obeundum.

135. — Antequam alumni postremo philosophiae anno finem imponant, re consulta et explorata imprimis coram Deo, tum cum Magistro Spiritus; quisque sine ambage aperiat Rectori proprium animum, num scilicet firmiter statuerit clericalem statum inire: Rector autem Professores et Praefectos interrogare non omitat, ut de externa agendi ratione externisque qualitatibus alumni plenior notitiam habeat.

136. — Sin minus ad Sacros Ordines vocari se sentiant, hoc sciant, sibi e Collegio exeundum statim ac philosophiae cursum emensi fuerint.

137. — Theologiae auditores, ut ad munus docendi fideles apti evadant, diebus festis catechesis explicationes in diversis urbis ecclesiis bini et melius terni a Rectore mittantur.

138. — Illi, quos in pietate, in doctrina et in functionibus sacris rite expediendis satis profecisse moderatores iudicaverint, ad Sacros Ordines provehentur, animis per exercitia spiritualia de more excultis.

139. — Ad Sacerdotium autem non promovebuntur, nisi qui saltem tribus annis theologiae dogmaticae et morali operam dederint.

140. — Ea adhiberi debet in litterarum scientiarumque studiis ratio ac industria, quae ita mentem excolat, ut nec nimia defatigatione corporis vires labefactet, nec immoderato ardore pietatis igniculos restinguat.

141. — Diversae autem studiorum classes convenienti tempore absolventur, et debito ordine sese excipient. Litterarum studiis absolutis, quae praeter linguam latinam, graecam, vernaculam et alias indigenas iudicio Episcopi, quidquid ad humanitatis institutionem pertinet, complectuntur, per triennium Philosophiae dabitur opera. Theologia quatuor annis perficietur; intra quod tempus studio Iuris Canonici saltem Institutionum iuvenes vacabunt.

142. — Quot vero materias huiusmodi studia complectuntur, in Constitutionibus Pontificiis datis nuper pro Universitate Mexicana habentur.

143. — Volentes autem Sanctae Sedis votis et desideris obsequi, statuimus ut, in quantum fieri potest,

huiusmodi constitutiones pro studiis regendis vigeant in omnibus Seminariis Ecclesiasticae Provinciae (Litterae S. Congreg. Studiorum ad Archiep. Mexici, 30 Mart. 1895).

144. — Quia vero non omnes Seminariorum alumni aequali ingenii acumine gaudent, neque ab omnibus iidem fructus vel ob aetatem provectiorem in studiis peractis percipi licet, ideo ii alumni quibus ingenii vires haud suppetunt ad altiora studia, conficient Philosophiae et Theologiae (praemisso tamen humaniorum litterarum regulari studio) curriculum saltem compendiario modo: Philosophiae nempe duobus annis, itemque Theologiae Dogmaticae breviori cum Theologia morali tribus saltem annis vacabunt sub speciali professore.

145. — Quoad disciplinas Philosophicas Theologicasque nonnisi doctrinae Doctoris Angelici eiusque tutissima ac inconcussa dogmata tradantur. Cura autem omnis impendatur, ut aurea eius doctrina, iuxta *Encycl. Aeterni Patris SSmi D. N. Leonis XIII*, adolescentes imbuantur.

146. — Volumus ut in unoquoque Seminario schola instituatur, tum S. Liturgiae et Computi ecclesiastici, tum cantus Gregoriani; quae omnia accurate discant qui sacerdotium iniant.

147. — Ut professores Seminariorum magis idonei et periti evadant in disciplinis tradendis, curent Episcopi ut, quantum fieri potest, stabiles sint in munere sibi commisso, dummodo eo rite fungantur.

CAPUT IV. — *De pietate in Seminariis fovenda.*

148. — Sacerdotio initiandi curare maxime debent ut maturius germano pietatis sensu animus imbuatur,

sine quo morum sanctitatem, Sacerdote dignam, neque consequi, nec retinere possunt. Quare constanter vitae Sacerdotalis, illis praesertim qui adhuc in Seminario degunt, amor ita inspiretur, ut ab omnibus quae saecularibus magis quadrant, prorsus arceantur.

149. — Quolibet mane, statim ac a somno, signo dato, alacriter se expedierint Seminarii alumni mente Deum cogitent, ore laudent atque invocent precationibus rite probatis.

150. — Preces matutinas recitent omnes in sacello cum animo intento et corpore bene composito; quibus expletis, per dimidiam saltem horam piae mediationi vacent: deinde Sacrosancto Missae sacrificio quam devotissime adsistant.

151. — Ante prandium, itemque antequam sese somno tradant, diligenter examinent quid eo temporis vel patrarint vel deliquerint, ut meliora statuunt in posterum.

152. — Post prandium et coenam SSmum Eucharistiae Sacramentum, brevi tempore adoraturi conveniant. A meridie tertiam Rosarii mariani partem in Sacello omnes simul pie recitent: deinde per aliquod temporis spatium spirituali lectioni vacent.

153. — Alumni, qui Superiorum facultatum scholas frequentant, singulis hebdomadis, alii vero quintodecimo saltem quoque die, Sacerdoti peccata sua confiteantur. Ad sacram autem Synaxim iisdem diebus accedant vel etiam frequentius iuxta proprii Confessarii consilium.

154. — Sacratissimum Cor Iesu, Sanctissimam Dei-
param sub titulo de Guadalupe, in cuius honorem peculiaris sodalitas servatis servandis instituetur, ad normam Primae Primariae, quae Romae invenitur erecta, speciali cultu prosequantur. Non solum enim per id

aetatis sed totius vitae cursu, tam benevolam Matrem colere debent omni obsequio, ut potentissimum eius patrocinium obtineant. Sanctos etiam Patronos, praesertim S. Iosephum cui ipsa innocentia Christus Iesus et Virgo Mater commissa fuit, S. Aloisium Gonzaga castimoniae adsertorem et exemplar, S. Thomam Aquinatem discipulorum ducem, venerentur quam saepissime.

155. — Theologiae Auditores sacras interdum e domestico suggestu ad sodales conciones habeant, quas ipsi per se conscripserint, quas quidem Concionum promotori a Rectore designato, seu melius professori eloquentiae sacrae praelegendas tradent.

156. — Tempore in Seminarii constitutionibus designando per sex saltem continenter dies, et semel in mense, quoad fieri possit, per integrum diem, spiritualibus exercitiis vel sacro recessui dent operam. Super detinendis alumnis in spiritualibus exercitiis prae oculis habeatur Constitutio Clementis VIII *Ea semper fuit*, 23 Ian. 1592.

157. — Valde exoptandum est ut in spiritualibus exercitiis peragendis admirabilis illius libri ratio adoptetur, quem S. Ignatius Loyolensis composuit, Sedis Apostolicae iudicio et omnium utilitate comprobatum. Hoc autem maxime eis inserviet ut methodum discant ea tradendi populo christiano.

158. — Spiritualium Exercitiorum tempore et aliquoties per annum, ad alumnorum confessiones extraordinarios Confessarios Episcopi Seminario mittere curent, super quod eorum conscientiam oneramus.

CAPUT V. — *De Moderatoribus caeterisque personis Seminario addictis.*

159. — Rector est proximus et praecipuus Seminarii praesul, cui committitur disciplinare, litterarium oeco-

nomicumque moderamen, et cui auctoritate solummodo praestat Episcopus, cuius vices gerit: qua de causa omnes, tum professores tum alumni, ipsi obedientiam et obsequium praestare debent.

160. — Rector erit praeses omnium coetuum, quos professores celebraverint.

161. — Rectori nihil magis cordi esse debet quam semper excrescens alumnorum Seminarii progressus. Hinc in sui muneris executione sedulo perpendat atque in praxim adducat monita S. Caroli Borromaei (Instit. Sem. P. II, cap. II, de Rectore) aientis: « Illud saepius Rector animo reputet, quam grave suis humeris onus incumbat, cum ab eorum, qui in Seminario vivunt, recta institutione totius dioeceseos reformatio pendeat. Quapropter, ut qui illius fidei commissi sunt, eos e Seminario fructus percipiant, quos Ecclesia Sancta et Trid. Conc. praecipue sibi proposuit, quam diligentissime curet, ut in se ipso eas ad vivum virtutes exprimat, quas in clericis requirit; ita ut qui illi subiecti sunt, in eo tanquam in speculo expressam videant eius virtutis imaginem, quae illis omni studio sit effingenda; memineritque, exemplum vivam esse doctrinam, nec ipsi minus cum taceat quam cum loquatur, esse alios ad pietatem incitandos. Divinae in primis gloriae amplificationem, clericorum in omni virtute perfectionem semper ante oculos habeat, et ad eum finem omnes cogitationes et curas referat. Studeat ut quae ad spiritualem profectum pertinent, recte atque ordinate administrantur, ut quotidianae et aliae statae exercitationes nisi necessaria de causa non intermittantur. »